

İnsanlık olarak çok kısa aralıklarla yeni dönemeçlerden geçiyoruz ve gittikçe daha güvensiz alanlarda yaşamı deneyimliyoruz. Gerek yerel gerekse küresel bağlamdaki yeni karşılaşmalar dünyayı algılayışımızı, kendimize bakışımızı, ilişkilerimizi etkiliyor, dönüştürüyor.

Hayatımız salgın öncesi ve sonrası diye keskin bir çizgiyle ayrılmış durumda. Gündelik yaşam içinde olmazsa olmaz dediklerimiz de değişti, eylemlerimiz farklılaştı. Artık işe gitmek için hazırlanıp dışarı çıkarak, belli bir zamanı katetmiyoruz. Odayla masa arasında tüm salınım. Birçoğumuz için ev ve çalışma hayatı iç içe geçti. En sevdiğimizle aramıza mesafe koyarken, gündelik eylemlerimiz birbirine dolanmış bir kolaj örüntüsü oluşturuyor. Diğer değişen ise zaman algısı. Bir yerden biryere yetişme, trafikle boğuşma, hiçbirşeye yetişememe durumu ortadan kalktı bazılarımız için. Ayrıntıyı görebilmek için bu yavaşlama paha biçilemez sanırım. Dönüp bir zamanlar yaşadığımız o sonu gelmez döngüye bakmak ve yeniden anlamlandırmak gerekiyor. "Yeni" dünya düzeni içerisinde, bize unutturulan incinebilir bir bedenimizin olduğunun da farkına vardık. Güvensizlik, panik, gönüllü olarak askıya alınan özgürlük, tecrit, kısıtlama hepimizin bitmesini istediği unsurlar. Ancak tersyüz olma hali "bize nasıl bir hayat ve dünya istiyoruz" u düşünmek için iyi bir fırsat sunuyor.

Virüs tehdidi altında olduğumuz şu günlerdeki gibi; hayatın içerisinde her tür kırılmanın, rutinden çıkmanın yaratıcı gücü besleme potansiyeli var. Ancak o kırılma anında duruyor ve bakıyoruz, sorguluyoruz ve düşünüyoruz. Hayat içindeki bu kesintiye uğrama hallerini fotoğrafa da benzetiyorum. Fotoğraf çekme eyleminin kendisi de yaşadığımız o zaman dilimini kesintiye uğratıyor. O an olmasa da sonrasında düşünme eylemini başlatıyor.

Yaşadıklarımızla bağlantılı olarak, çok farklı rengin, bakışın, fikrin biraraya geldiği ve birbirinden beslendiği bir yan yana olma, kolektif çalışma deneyimi insani değerlerin korunması ve yaşanabilir bir dünya yaratılması için temel oluşturacaktır diye düşünüyorum. Böyle bir çalışma içinde olmaktan da mutluluk duyuyorum.

Arzu Arbak
05.05.2020